

indien niet reeds achter dat heilige Doopsel geheel een bladzijde uit „het boek uwer verlossingen” had gelegen en niet heel het pad des levens, dat achter dien Doop tot op uw ontvangenis terugliep, heerlijk beschenen ware door dien Opgang uit de Hoogte, die u van dat ge te bestaan aanvingt, met barmhartigheden had bezocht?

En zie, dáárop nu en daarop met name slaat uw Kerstfeest; dáárop het *kind* zijn van den Heiland; dáárop zijn *geboren* worden; dáárop zijn *ontvangenis* van den Heiligen Geest.

Want immers die drie wonderbaar heerlijke en aanbiddelijke daadzaken, dat uw Borg en Middelaar, niet opeens de gestalte van een volwassen mensch aannam, maar eerst jaren lang *kind* onder de kinderkens wilde zijn; en evenzoo dat Hij als kindeke niet geschapen, maar uit een vrouw *geboren* is; en zoo ook dat Hij in der vrouwe schoot niet op eenmaal als kind gevormd, maar vooraf *ontvangen* is; dit alles doelt er zeer zeker allereerstelijk op, dat Hij niet slechts mensch, maar lid van òns geslacht; niet maar lid van ons geslacht, maar onzer *verneder*ing deelachtig is geworden; en dus als onze echte broeder, als onzer één, als van onzen bloede en van onze maagschap, metterdaad en waarachtiglijk in de levensbanden zelve aan ons aangesloten ligt, en derhalve onze Middelaar in den strengsten zin des woords werd; niet slechts „*God*-mensch,” gelijk men tegenwoordig pleegt te zeggen, doch ook „*mensch*-*God*”, gelijk onze ouden er bij plachten te voegen. Maar, en hierop nu vinden alleen de dieper ingeleiden van Gods kinderen in de ziel een Amen, maar deze drie daadzaken van zijn ontvangenis, zijn geboorte en zijn kinschap, hebben ook op zichzelf, hebben ook als zoodanig, hebben ook afgezien van wat daarna komt, een hoogheerlijke vertroosting, zoo gij ze maar in verband weet te zetten met ùw in zonde ontvangen zijn en ùw geboren worden in ongerechtigheid.